

Deň materských škôl

Z iniciatívy Slovenského výboru Svetovej organizácie pre predškolskú výchovu (SV OMEP) vznikla myšlienka usporiadať Deň materských škôl na Slovensku. Prvýkrát sa konal 4.11.2015. Je venovaný deťom, učiteľkám a zamestnancom materských škôl a pripomína dôležitosť predškolskej výchovy a hry vo vývoji detí. Prečo 4.11.? Práve tento dátum sa stal významným medzníkom v dejinách predškolskej pedagogiky na Slovensku. V tento deň vznikla a bola založená v Banskej Bystrici prvá detská opatrovňa na území Slovenska. Jej zakladateľkou bola grófka Mária Terézia Brunswická, ktorá vystihla špecifikum didaktiky materskej školy už v jej počiatkoch : „*Tieto malé deti tak vyučujú, že ani nevedia, že sa učili, a celý čas trávajú tak, že si myslia, že sa len hrali.*“

Aj v našej materskej škole sme oslávili tento deň. Detičky spolu s pani učiteľkami a pánom učiteľom pripravili krásnu vernisáž svojich obrázkov. Mohli ste ju vidieť počas mesiaca november na chodbe a pri vstupe do materskej školy. Deti pomocou štetca, farieb, ceruziek nakreslili to, ako vidia materskú školu i svojich učiteľov.

Pri tejto príležitosti sme oslovili bývalú pani riaditeľku Helenku Pavúkovú z MŠ Brusno pri stanici a terajšiu pani zástupkyňu riaditeľa školy pre MŠ Brusno Mgr. Danielu Šankovú a položili im pár otázok o ich zamestnaní.

Rozhovor s pani riaditeľkou Helenkou Pavúkovou

Pani riaditeľka Pavúková, spomínate si na MŠ, do ktorej ste chodili?

Narodila som sa v Tisovci pred 89-timi rokmi. Spomienku na materskú školu nemám, pretože som žiadnu nenavštevovala. V tom čase u nás MŠ nebola.

Čo vás viedlo k povolaniu učiteľky, riaditeľky MŠ?

Láska k deťom, od malička som mala rada deti a tá láska pretrváva dodnes. Po skončení základnej školy som navštevovala v rokoch 1952-55 Pedagogickú školu pre vzdelanie učiteliek materských škôl v Tisovci. V tom čase to bola 3-ročná stredná škola a skončila som ju maturitnou skúškou. Spomínam si, že mali sme riadenú prax, v materskej škole, kde nás viedla pani riaditeľka MŠ. V škole nás vyučovali pani učiteľky Lapšanská a Ferenčíková.

Ako si spomínate na svoje zamestnanie?

Po ukončení strednej školy sme dostávali umiestnenky. To sa tak vtedy volalo, keď sme dostali miesto učiteľky do niektorej MŠ. My sme boli v triede tri Tisovčanky a dostali sme miesto v materských školách vo Vrútkach. Dve sme bývali na jednom mieste v jednom byte v materskej škole a tretia bývala v MŠ v meste. Ja som bola učiteľka v jednotriednej MŠ, v ktorej učila strašia pani riaditeľka. O rok nastupovala na dôchodok. Po jej odchode ma menovali za riaditeľku a v tejto funkcii som tam bola dva roky. Po troch rokoch vo Vrútkach ma preložili do Martina, tiež za riaditeľku. Po ukončení školského roka ma preložili do MŠ v Martine, časť Jahodníky. V roku 1960 som nastúpila do MŠ v Brusne ako učiteľka a o mesiac ma menovali riaditeľkou školy, pretože bývalá pani riaditeľka sa odsťahovala do Prahy. A pracovala som tu až do dôchodku celých 30 rokov, dokopy som pracovala s deťmi v MŠ 34 rokov.

Začiatky boli ťažké, pretože sme postupne doplňovali hračky, nábytok a zariaďovali sme materskú školu. Tri roky sa učiteľky striedali, ale najdlhšie z nich som pracovala s učiteľkou

Gábrovcovou. Po 3 rokoch potom nastúpila Šarlota Bránecká, ktorá učila so mnou až do môjho odchodu do dôchodku. Veľmi sme si rozumeli až do konca. Robila rok dlhšie, ako ja, lebo mala len 2 deti.

Máte nejakú vtipnú spomienku ako učiteľka, na ktorú nezabudnete?

Zažila som aj spomienku na pani učiteľku Gábrovcovú, na ktorú nezabudnem. „Rada priadla“. Keď prišla z práce domov najprv si oddýchlá a spala. Potom celú noc priadla. Na druhý deň ráno som ju musela ísť budiť.

„V Brusne sa mi žije dobre, až na to, že mám bolesti v nohách a rukách a trápi ma aj sluch.“, tak ukončila rozhovor pani riaditeľka Helenka Pavúková.

Rozhovor s pani zástupkyňou Danielou Šankovou

Pani zástupkyňa Danielka, spomínaš si na materskú školu, do ktorej si chodila? V ktorej obci to bolo?

Áno, pamätám. Chodila som do dvoch škôlok v Brusne, na Pílu a Pod kostolom. Ešte jedna bola pri stanici, ale tam som nechodila.

Máš nejakú spomienku, na ktorú si pamätáš dodnes?

Tých spomienok je viac. Ako sme sa v materskej škole hrali, spievali, veľa tvorili a ako som sedávala na kolenách pani učiteľkám Elenke a Janke. Ony ma volali Babulka a bola som ich obľúbenkyňa. Spomínam si aj na svojich škôlkárskych kamarátov, aj na škôlkárskeho frajera. Pred pár rokmi robila u nás pani učiteľka Janka z Brezna. A ako sme sa rozprávali, povedala, že robila v Brusne v škôlke na Píle a že si pamätá jedno dievčatko Babulku a že ktovie ako sa má. Ja som ostala v nemom úžase a povedala jej, že to som ja. Tak sme sa spolu vystískali a zasmiali, že po toľkých rokoch sme boli kolegyne. Pre mňa to bolo veľmi krásne, že si na mňa pamätala. Keď som sa stretla s Elenkou, tiež ma vždy oslovila Babulka.

Spomínaš si na mená svojich pani učiteľiek?

Ano, Janka Budajová, Elenka Zimová, Kvetka, pani učiteľka Tarabová a Gitka Samuelčíková. Pamätám si aj na tety kuchárky Elenku Peťkovú, pani Nigrínyovú a tetu Rafajovú. Niektoré sme oslovovali menom a niektoré priezviskom.

Čo Ťa viedlo k povolaniu učiteľky, riaditeľky MŠ?

Odmalička som chcela byť učiteľkou, vždy som sa hrávala na pani učiteľku v škôlke, alebo v škole a dokonca aj na pani učiteľku klavíra. Inšpirovali ma moje pani učiteľky Elenka a Janka.

V ktorom roku si nastúpila do materskej školy ako učiteľka, riaditeľka?

V roku 1995 som nastúpila prvýkrát do materskej školy v Banskej Bystrici, kde som mala skvelé deti, kolegyne a aj rodičov.

Koľko rokov pracuješ v materskej škole?

V materskej škole pracujem 31 rokov.

V ktorých materských školách (obce, mestá) si počas svojej kariéry pracovala?

Pracovala som v Banskej Bystrici a dodnes v Brusne. Počas mojej kariéry sa už pri mne vystriedalo veľa detí, ale všetky mi niečo dali a posunuli ma vo svojom poslaní. Veľa som sa od nich naučila a ešte sa veľa musím naučiť. Správne pochopiť detskú dušičku je veľmi zložité, ale zatiaľ sa mi to darí. Raz ma moje kolegyne obdarili darčekom na ktorom bol text ktorý vymysleli pre mňa, že ma to vystihuje: Kde iní vidia neposedné deti, ona vidí zázraky každý deň. Vďaka mojim terajším kolegovcom, ktorí sú úžasní, ma práca učiteľky stále naplňa a vždy mi prinesú niečo nové čo sa od nich naučím.

Máte nejakú vtipnú spomienku ako učiteľka, na ktorú nezabudnete?

Škoda, že som si ich nezapisovala, hlavne výroky detí. Ale vždy si s úsmevom spomeniem, ako ma moji škôlkári volali, keď boli 2-3 roční: Danilka, Didinka, Dada, Danelka, Anelka. Veľakrát ma oslovili mami a to mi zohrialo srdce a vyčarilo úsmev na tvári, že mi dôverujú, majú pocit bezpečia a lásky.

Som šťastná, že som učiteľka v materskej škole. Neviem si ani predstaviť iné zamestnanie, aj keď ponuky boli, odmietla som ich. Nie je to moje zamestnanie, ale poslanie, ja to tak cítim. Každý deň je pre mňa iný, zaujímavý a keď vám detičky povedia - Danielka chýbala si mi, alebo že ma ľúbia, je to najkrajšia odmena pre mňa.

Ďakujeme pani Helenke Pavúkovej a našej Danielke za rozhovor, ich lásku, oddanosť k svojej práci, za všetky deti, ktoré pocítili ich objatie. Želáme Vám krásne a požehnané Vianoce, plné lásky, radosti, rodinnej pohody a veľa, veľa zdravia.

Pani riaditeľka Pavúková nám poskytla aj fotografie z materskej školy pri stanici a tiež foto s jej nevestou Gabikou, vnukovou ženou Rebeccou, ktoré tiež nasledujú šlapaje v učiteľskom smere a so svojím pravnúčikom Samkom, ktorý navštevuje našu materskú školu.

